

HET KRUI SPUNT

Informatiebulletin van de NIGA

10e jaargang nr.1 , maart 2018

Redactie: Pastor John Germs

Opmaak: Ernst H.F. Meijer

Meditatie dienstdoende predikant

“Mijn Christus is niet van steen” Pasen 2018

Rio de Janeiro. Over Zuid-Amerika spreken we dan. Rio is een immense stad in Brazilië. Even denken wij, als we naar bovenstaande foto kijken: Het lijkt op het eerste gezicht, als je let op de vele opééngepakte hoogbouw, wel wat op ALANYA aan de Turkse Zuidkust. Super- *mooi* is die drukte niet. Indrukwekkend wel ! Ver boven de stad uit *tórent* het beroemde Christusbeeld . Meer dan veertig meter hoog ! Je kunt het niet missen: *De Christus van Rio!* Wat gebeurde er? Trotse inwoners van deze wereldstad zeiden tegen elkaar: Dit opvallende staaltje van menselijk kunnen, moeten we gebruiken in een geweldige promotie-actie van onze stad! En ja hoor, overal verschenen imposante borden met de tekst: “RIO ONTVANGT U MET OPEN ARMEN !” Natuurlijk verwijzend naar de zegenende, nodigende Christus. En sindsdien zijn er wat toeristen gekomen. En die kregen natuurlijk onderdak in nog meer van die

torenflats op de foto. (de vergelijking is daar juist frappant met het Turkse Alanya, aan de mooie baai, de hotels schieten als paddestoelen uit de grond, dicht op elkaar. En over een afstand van vele kilometers gaat dat maar door) In Rio kunnen de toeristen hun vertier wel vinden: Sex, drank en drugs. En vlakbij zijn de wijken waar vreselijke armoede heerst, waar geweld is en onderdrukking, in gigantische mate. Maar er zijn veel mensen die dit zoeken. En dus.....!

Wie een excursie maakt naar De Monte Cordo, kan de klim maken tot aan de voet van het beeld. Den genieten van het uitzicht. Er staan borden met de gegevens over de totstand-koming van de Christus van Rio. Ja, echt indrukwekkend. Maar wat ik nou zo curieus vind, is, dat het verhaal gaat over iemand, *die zelf een bordje toevoegde!* En daarop had hij met 'koeienletters' geschreven : "*Mijn Christus is niet van steen.*" En dan denk ik: Dat is duidelijke taal ! Je kunt trots zijn op zo'n kolos van een beeld, zonder nog maar iets wezenlijks over *contact met Jezus Christus te zeggen*. Dat contact loopt via de omgang met Jezus. Door Hem in de Bijbel te ontdekken als jouw Heiland en Vriend. Die het oude weg doet en aan het nieuwe, geredde leven deel geeft! En Dat is Pasen! Gelóven we dat? Van Pasen schrijft Paulus in I Korinthe 15 : "Als er geen opstanding van de doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud en zonder inhoud is ook uw geloof. Dan blijken wij valse getuigen van God te zijn" (vers 13 -15) Nou, dat zijn wel harde woorden vindt u niet?!

Als Jezus Christus voor ons alleen maar een *beeld* is, hoe kolossaal ook; een *denkbeeld* misschien, hoe vriendelijk en goed ook, dan hoef je echt nergens (ook

in Alanya niet als aller-aardigste, innemende hollandse 'overwintersaars' en 'zonzoekers') christelijke gemeente te willen zijn. Hij wil omgang met ons; liefde en weder-liefde! Zo heb ik dat in Alanya ook in de diensten willen overbrengen: Iemand had in de ondergrondse van Londen (verbitterd waarschijnlijk.)met grafitti geschreven : "GOD IS NOWHERE", maar een ander had met grafitti *door één klein streepje*, de strekking van die noodkreet veranderd in het totale tegendeel : "GOD IS NOW/ HERE"

Dat de Heer hier is, met Zijn zoekende liefde. En waarom het voor Jezus –de Opgestane van Pasen- zó druk is: Hij verschijnt immers nu hier, en dan daar (en gesloten deuren zijn voor Hem geen probleem!) > HET MAAKT EENS EN TEMEER DUIDELIJK : CHRISTUS IS NIET VAN STEEN , maar HIJ LEEFT EN MAAKT ONS LEVEND. *Barmhartig* in de zin van *WARMhartig*. Opdat ook *wij zó* in het leven zouden staan: Bewogen! En niet door een vreemde.

Een heel gezegend en intens PAASFEEST toegewenst !

John Germs

Uit de Pastorie

Het is half maart geweest en tijd 'om het stokje over te geven' aan mijn opvolger, pastor Pim Rijnders. We doen dat met, uit de grond van ons hart, te zeggen dat het voor ons een bijzonder *waardevolle* periode is geweest, waaraan we nog veel zullen terugdenken! Contacten met de gemeente, in de zondagse diensten en daarbuiten. Maar ook contacten met mensen die op onze weg geplaatst werden. Het is zó volstrekt anders voor ons geweest dan de keren dat we in Turkije waren voor een korte zon-vakantie na een druk seizoen in de gemeente, dus als toerist. Nee, dit ging vele malen verder en dieper. Ik heb in ander verband herinnerd aan een woord van een wijze oude vriend van ons, Anne van der Bijl, de oprichter van 'Open doors'. Hij zei : de naam Islam betekent voor mij : "I sincerely love all muslims" Nou moet u die uitspraak goed begrijpen. Dat begint altijd bij *wie* het zegt. En Anne van der Bijl heeft veel contacten met invloedrijke moslims. (Hij gaf Yasser Arafat een Arabische kinderbijbel en getuigde daarbij krachtig van zijn vaste vertrouwen op Jezus Christus !) Bovendien bedoelde hij beslist niet een klakkeloze 'liefdesverklaring' aan alle moslims. Maar hij doelde op de weg van de liefde in de daadwerkelijke ontmoeting met. En daarvan hebben Liny en ik iets geproefd in het wonen tussen Turkse naasten in. En wat zijn dan zes weken? Weinig! Maar we hebben vanaf het balkon van de pastorie meegemaakt: het overlijden van een buurman. En bescheiden de rouwrituelen gevolgd. En in een winkel gesproken met een zoon uit een Aramese (niet hetzelfde als Armeense) familie uit Cappadocië. (dus met nog dezelfde taal als die Jezus sprak 2000 jaar geleden, een taal die we ook tegenkwamen onder de vluchtelingen uit dat gebied, nu in Nederland)

Ach, er zou heel veel te noemen zijn,

U ,in Alanya: allemaal veel dank. Er was een 'klik', en dat voelde goed en doet verlangen naar een herhaling ! Nu we de weg hebben

verkend in de stad en de omtrek, nu we meer gewend geraakt zijn in dit mooie land met waardevolle mensen, en bereid zijn hun gedrag in het verkeer te vergeven (.....) kan het niet anders of het zal heerlijk zijn, u weer te zien.!

Heel veel goeds gewenst! Veel zegen "to glorify God" en een hartelijke groet,

Liny en John Germs

P.S Ik wens mijn opvolger: Pastor Pim Rijnders en zijn vrouw Jenny een gezegende tijd toe.!

En doe u ook nogmaals de hartelijke groeten van Ds. en Mw. Molenaar, onze voorgangers!

Uit de kerngroep

Naar aanleiding van het 10-jarig jubileum van de Niga werd ik onlangs geïnterviewd door het Refomatorisch Dagblad. Hieronder het artikel.

Ernst H.F. Meijer

Kerk Alanya toevlucht voor christelijke overwinteraars

tekst Janita van Hoeven-ten Voorde

07-03-2018

Kerk & religie

Een toevluchtsoord voor christelijke overwinteraars. Dat wil de Nederlandse gemeente in Alanya zijn. Iedereen is er welkom, ongeacht zijn of haar kerkelijke achtergrond. Dus staat er in deze protestantse kerk een Mariabeeld en kun je een kaarsje aansteken.

Het is nog maar februari, maar de temperatuur in Alanya tikt al de twintig graden aan. De badplaats aan de Turkse Rivièra is populair bij Nederlandse pensionado's vanwege het aangename klimaat, de oude burcht, de stranden en de ruige natuur net buiten de stad.

Eén van de Nederlanders in Alanya is de 73-jarige Ernst Meijer uit Naaldwijk, drijvende kracht achter de Nederlandse Interkerkelijke Gemeente in Alanya (NIGA). Hij kocht een tweede huis in de badplaats waar hij sinds 2009 permanent woont met zijn Turkse echtgenote. Zijn eerste contact met de NIGA dateert uit 2008. „Ik stond in een reisbureau in Alanya toen ik door Kees van der Have, een van de oprichters, op mijn schouders werd getikt. Hij duwde mij een uitnodiging voor een Nederlandse kerkdienst in handen.” Meijer, die lid was van de hervormde kerk in Naaldwijk en daar penningmeester was, besloot een kijkje te nemen bij de gemeente en ging er niet meer weg. Momenteel is hij penningmeester van de NIGA. „In de praktijk regel ik veel meer dan alleen de financiën, omdat ik een van de weinigen van de kerngroep ben die hier permanent verblijft.”

Mariabeeld

Christelijke overwinteraars en expats en vormen de vaste kern van bezoekers van de kerkdiensten in de Turkse badplaats. Hun kerkelijke afkomst is breed. Zo zijn er hervormden, evangelischen en

reformatorischen, maar ook rooms-katholieken. Een diversiteit die in het begin nogal eens voor spanning zorgde, zegt Meijer. „We raakten mensen van het eerste uur kwijt. Die hadden moeite met rooms-katholieke elementen in de

eredienst, zoals de kaarsjes in de kerk.”

Inmiddels staat er naast de waxinelichtjes een Mariabeeld. „Wij zijn een oecumenische gemeente. We verwachten dat bezoekers respect tonen voor elkaar geloofsbeleving en bereid zijn om van elkaars geloofsvormen te leren.”

De kerkgangers zingen liederen uit onder meer de Evangelisch Liedbundel en het Nieuwe Liedboek, begeleid door een uit Albanië afkomstige fluitiste. Maar ook psalmen in de oude en nieuwe berijming behoren tot het repertoire.

Dieptepunt

Tussen de gemeenteleden bestaat een hechte band. Elke zondag na de dienst drinken ze koffie met elkaar. Regelmatig zijn er gezamenlijke maaltijden en op Tweede Kerstdag vindt er een picknick plaats in de bergen net buiten Alanya. „Dan zingen we liederen en luisteren we naar een kerstverhaal.”

Vakantiegangers maken, vooral in het voor- en najaar, een groot deel uit van de gemeente. De afgelopen jaren nam dat aantal echter aanzienlijk af vanwege de mislukte staatsgreep en de diplomatieke crisis tussen Nederland en Turkije. Meijer: „Jarenlang bezocht een groep van Beter-Uit onze dienst. Sinds drie jaar gebeurt dat niet meer. Een predikantsvrouw boekt al acht jaar met haar vriendin in het voorjaar een reisje naar Alanya, maar bleef vorig jaar weg vanwege de onrust in ons land.”

In januari bereikte het bezoekersaantal met slechts veertien kerkgangers een dieptepunt. De daling baart de penningmeester zorgen. „Als deze trend doorzet, lukt het ons niet om de begroting rond te krijgen. De berichten zijn echter positief. Organisaties verwachten dit jaar meer boekingen naar Turkije.”

Meijer laakt de media die „overwegend negatief” berichten over de situatie in Turkije. „Natuurlijk, er zijn aanslagen geweest en het is onrustig in het Oosten van Turkije, maar dat is meer dan duizend

kilometer hier vandaan. We kunnen als christenen al jaren in vrijheid samenkomen.”

Toen er een paar jaar geleden een dreiging was van een aanslag door IS op joodse en christelijke doelen, zorgde het gemeentebestuur van Alanya voor bewaking, vertelt hij. „Beveiligers hielden op zondag de omgeving van het kerkgebouw in de gaten. Het zijn alleen de extremisten die aanslagen plegen. De gewone moslim is aardig en verdraagzaam.”

De gemeente wordt elk jaar uitgenodigd voor de Iftar, de maaltijd waarmee moslims het vasten verbreken tijdens de Ramadan, vertelt Meijer. „Vertegenwoordigers van alle kerken zijn daarbij aanwezig. Ook wordt er jaarlijks een kerstmarkt gehouden bij de haven, waar de kerken desgewenst een kraampje kunnen plaatsen en een internationaal gelegenheidskoor kerstliederen zingt in vele talen.

Plastic schoentjes

Ondanks het geringe aantal leden probeert de gemeente zich in te zetten voor de omgeving. Predikanten bezoeken alle Nederlanders en Vlamingen die in een van de vier ziekenhuizen van Alanya terechtkomen. Om te vragen of er behoefte is aan hulp of een gesprek. Meijer: „Dit wordt door de meeste mensen erg gewaardeerd.”

Gemeenteleden delen elk jaar in het winterseizoen schoenen uit aan de armste kinderen van de stad. „Een Turks lid van onze gemeente zag dat sommige klasgenootjes van zijn

kinderen in de winter op plastic schoentjes liepen en vroeg of wij daar niet iets aan konden doen. Sinds een jaar of zes besteden we onze tweede collecte aan dit project.”

Aan zending of evangelisatie onder de Turkse bevolking wordt principieel niet gedaan. Toch zijn er ook Turkse kerkgangers. „Wij hebben twee keer iemand gehad die zich heeft laten dopen, maar wij waken ervoor om daar reclame voor te maken. Dat zou ons niet in dank worden afgenomen door de overheid”, zegt Meijer.

Viertalig

Alanya kent naast een Nederlandse gemeente ook een Duitse, Noorse en Finse gemeente, ook is er een Turkse Christelijke gemeente. De contacten zijn goed. „De Finnen en wij maken gebruik van het

gebouw van de Noren. De Duitsers hebben een eigen kerk, zo'n honderd meter verderop. In december organiseren we een gezamenlijke zangdienst en zingen we viertalig Kerstliederen.” Met de Duitsers onderhoudt de gemeente een nauwe band. „Elke feestdag houden we samen dienst. Daar komen zo'n vijftig mensen op af. Vorig jaar met Pasen waren er zelfs 120 bezoekers, onder wie veel toeristen.”

Hoe de toekomst van de NiGA, die nu ruim tien jaar bestaat, er uit ziet, vindt Meijer een lastige vraag. „De sterke afname van het aantal toeristen naar Turkije was de afgelopen jaren ook bij ons zichtbaar

en voelbaar. Die dalende trend lijkt voorbij. De secularisatie in Nederland heeft echter ook gevolgen voor het kerkbezoek hier. We hopen op en bidden voor betere tijden.”

Tien jaar, maar nog geen officiële status

De NIGA, de enige Nederlandse gemeente in Turkije, werd in november 2007 opgericht door vier Nederlanders die semipermanent in Alanya woonden en hun wekelijkse kerkgang misten. Ze besloten zelf een kerk te stichten. En lieten er vervolgens geen gras over groeien: een half jaar later was de eerste dienst.

Niet zomaar een geïmproviseerd samenzijn, maar een kerkdienst met, behalve de officiële toestemming van de burgervader van Alanya, alles erop en eraan: een orgel en een organist, een altaartafel en een groot houten kruis, en een uit Nederland ingevlogen stapel psalmboeken én een Nederlandse voorganger.

De gemeente wordt ondersteund door de stichting Interkerkelijk pastoraat onder Nederlanders in Zuid Europa (IPNZE), die verbonden is aan de Protestantse Kerk in Nederland (PKN).

Voor de diensten komt om de twee of drie maanden een voorganger uit Nederland, veelal een emerituspredikant uit de PKN. Verblijf- en

reiskosten worden betaald uit collectes, bijdragen van gemeenteleden en giften van gemeenten uit Nederland en Spanje.

Aanvankelijk kwam de gemeente samen in de kelder van het gemeentelijk cultuurcentrum. In 2011 ruilde ze die in voor een zaaltje in de Noorse Zeemanskerk.

De gemeente heeft geen

officiële status in Turkije. De Turkse staat erkent alleen kerken van oorspronkelijke bevolkingsgroepen, zoals de Armeense kerk en de Grieks-Orthodoxe kerk. De Niga bestaat dus bij de gratie van de burgemeester van Alanya.

Van onze adviseur

Na een buitengaats verblijf van ruim twee maanden weer terug in Nederland. Dan wacht de schone taak om het dienstenrooster in te vullen. Dat was tot voor kort niet eenvoudig, want meerdere kandidaten trokken zich terug of gaven duidelijk aan een voorkeur te hebben voor Zuid Europa.

Daar zit je dan met een rooster, waarop net iets teveel lege vakken ontstaan om je er lekker bij te voelen. Toch maar aan de slag en zie daar: nieuwe mensen melden zich en anderen die een NIGA ervaring

rijker zijn willen nog wel es opnieuw, kortom: de lege vakken zijn voorlopig weer prachtig opgevuld. En dat is goed nieuws.

En verder nog wat ter overweging.

Meer van het zelfde of.....?

In Deventer mogen binnenkort de winkels ook op zondag open. In tal van andere steden is dit allang zo. Sommigen zeggen dat Deventer achterloopt. Dat is dus binnenkort over, maar dan denk ik: hoezo achterlopen?

Ben ik nou een beetje “mesjogge”, of zie ik terecht een tendens in de richting van “meer van hetzelfde”? En dat dan ook nog eens op allerlei terreinen. In de huizenbouw

zie je al jaren onafzienbaar gelijksoortige bouwsels. De moderne auto's, ze lijken allemaal verdacht veel op elkaar.

Op de TV rijgen de gelijksoortige programma's zich ook al aaneen. Na heel Holland bakt, gaat opeens heel Holland klussen en bewegen. Bekende Nederlanders gaan helemaal uit hun dak bij de curling quiz en een dag later kom je ze weer op de buis tegen, omdat ze wankelmoedige pogingen om het pottenbakken onder de knie te krijgen niet voor zichzelf kunnen houden - wat verreweg het beste zou zijn - maar aan kijkend Nederland willen tonen. We doen elkaar hopeloos na, of kijken ernaar. Tamelijk fantasieloos, vind ik.

En dan worden ook alle dagen nog eens gelijk, meer van hetzelfde.

Geef mij maar iets anders, zoals de vraag van het Joodse kind op de avond, voorafgaande aan het Pesachfeest, de seideravond. Het vraagt waarom die avond anders is dan alle andere. Het antwoord is een kernachtige samenvatting van de bevrijding uit Egypte. Het land

waarin tijdens de slavernij alle dagen gelijk waren, hopeloos en uitzichtloos gelijk.

Maar dat veranderde, want het verhaal gaat tot op vandaag, dat God die lijdende mensen in de gaten had, met een hart dat van liefde brandde en met handen waarmee hij de slaven uitgeleide deed. Dat

feest vierde Jezus als laatste met zijn vrienden, toen hij brood en wijn liet rondgaan. Daar zou het bij gebleven zijn, als de machten hun zin hadden gekregen, want even later kregen ze hem te pakken en daarmee de hoop op vrijheid en geluk van veel mensen. Hem de dood injagen was in feite een koud kunstje. Hem doodzwijgen lukte

niet. Hem als opgestane bezingen en vertrouwen wel. Er ontstond een wereldwijde Paasgemeente.

Want er brak een ongedachte morgen aan. Die vieren we met Pasen. In tal van kerken wordt steeds vaker de avond, maar ook de nacht tevoren intens gevierd en beleefd.

Opvallend veel jongeren zijn gevoelig voor het doorwaken van de paasnacht en bij het vroege daglicht opstaan. Daarmee raken ze aan een prachtig geheim, maar ook een opdracht aan ons allemaal:

Dat Christus in ons, in zijn gemeente opstaat. Waar die zich ook bevindt en hoe klein of kwetsbaar ze ook is. Dus, NIGA mensen, een opgewekt Paasfeest allemaal.

Ko Brevet.

Gedicht

in het tumult
van dit bestaan
ben jij hier
voor ons
opgestaan

in het tumult van dit bestaan
ben jij daar
voor ons
om samen
grenzeloos
verder te gaan

Steven van Campen "de andere kruisweg", 2006.

STILLE WEEK

Een gedicht van Cor van Vliet

Stil zijn zal ik
want de dagen die komen
heb ik nodig om te
leren begrijpen waarom
nu zoek ik nog
naar antwoorden
wie bent U
blinden zien
doven horen
verlamden staan op
geef me een paar dagen
om te ontdekken
wie U bent
stil zijn wil ik
maar wel voorlopig
zoals een geheim
dat straks onthuld wordt
stil staan wil ik
bij het lijden
het sterven.
daar mag ik weten
wie U bent
wat U deed
omdat het antwoord
dan gegeven is
het mysterie openbaar is geworden
de stilte wordt opgeheven
straks als het zondag wordt

Wij wensen u gezegende paasdagen

www.niga-turkije.nl